

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Excommunicatio in materia absolutionis qualiter sit consideranda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

¶ 6. Absolut. ex parte formæ.

ut illam ne erret, aut diciturini se committat. Tertium, quod in duobus casibus observatio iudicialium est adeo manifeste annexa absolutioni, ut absolutio sine illis irrita sit & inanis. Primum est, quando ius seu decretum explici è irritat absolutione sine his, ut fecit Sixtus IIII in Extravag. & si Dominici gregis. dicens. Et aliter impensa absolutio non valeat. Secundus est, quando ab homine alicui committitur potestas absoluendi, cum verbis conditionalibus vel æquipollentibus de huiusmodi cautionibus habendis talis enim commissarius si exsundo fines mandati absoluat, nihil facit.

Excommunicatio in materia absolutionis qualiter sit consideranda.

Absolutio ab excommunicatione quantum ad confessores spectat ex parte potestatis absolutoriae, distinctione eget. Discernendum est enim in primis, an illa excommunicatio sit lata à iure, vel ab homine. Vocatur autem à iure, quæcunque à perpetuo statuto lata est, à quocunque statutum illud sit, & siue contineatur in iure communi, siue in extravaganti, siue in legibus synodalibus vel specialibus. Quæ verò ab homine est, non est perpetua, sed spirat cum autore. Et si est à iure, discernendum est, an sit reservata eius absolutio, & cui. & tunc non potest confessor ab illa absolvi, nisi de gratia speciali fuerit concessum. Si verò non est reservata, certum est posse confessorem autoritate Episcopi ab illa absolvi, si Episcopus concesserit omnes casus sibi reservados. Si autem est ab homine (siue sit generalis, ut quum excommunicatur quicumque sciverit vel fecerit tale quid, siue singularis, ut quum excommunicatur Sortes) reservata regulariter est illius absolutio latoris, durante illius iurisdictione: vnde sine eius vel ipsius superioris gratia
non

Abolut. ex parte formæ. 17

non potest absolui. Et scito hic religiosum præsumē-
tem de facto absolueri ab excommunicatione lata à
iure, incurrere excommunicationem: vt habetur in-
fra in censuris.

Ab excommunicatione verò minore quilibet cō-
fessor, non autem quilibet sacerdos, potest absolueri.
Primum horū patet ex capi. nuper. de senten. excom.
Secundum verò manifestatur quia excommunicatio
minor est vinculum Ecclesiasticum, & propterea exi-
git in absolvente facultatē Ecclesiasticæ iurisdictionis:
purus autem sacerdos habet solam potestatē or-
dinis: & ideo non potest absolueri à vinculo Eccle-
siasticæ excommunicationis minoris. Vnde licet qui-
libet possit se subdere cuicumque sacerdoti pro abso-
lutione venialium, non tamen potest subdere se cuiq;
sacerdoti pro absolutione ab excommunicatione mi-
nore: quia ad venialia remittenda sufficit ex parte ab-
soluentis potestas ordinis, quæ est in quolibet sacer-
dote: quia ipsa subiectio operatur iurisdictionem ta-
lium quantum ad potestatem ordinis. Ad absoluend-
um autem excommunicationis vinculum requiri-
tur potestas iurisdictionis Ecclesiasticæ, quæ nõ con-
uenit sacerdoti, ex hoc quod vnus subdit se illi sed ab
ecclesiastica pendet autoritate.

Absolueri demū à vinculo suspensionis vel inter-
dicti, si quando cōfessori committitur, potest vi hu-
iusmodi verbis, Ego absoluo te à vinculo suspensio-
nis, &c. Nulla enim sunt determinata verba pro hu-
iusmodi forma.

*Personarum acceptio quādo sit vitiosa. Et
quod in tribus potest esse perniciosa.*

Aceptio personarum est peccatum, quia tollit æ-
qualitatem iustitiæ. Est autem peccatum mortu-
ale, quando est perniciose. Frequenter verò est perni-
ciosa